

MATÚŠKOVSKÉ NOVINY

5/2012

NOVINY OBEČNEJ SAMOSPRÁVY

Okno do minulosti

REŠTAURÁTOR

MÁME JEDEN ROK ZA SEBOU...

FOTO: TIBOR MÉSZÁROS

Horúci letný deň na dvore kultúrneho domu s priateľmi z Vaskútu

S priateľmi z Taksonyu (MR) sme prežili nezabudnuteľné chvíle

Nové „hniezda“ – nové sny

Šikovné ruky na ihrisku...

FOTOREPORTÁŽ

Deti s Mikulášom

Tradičná decembrová návšteva v domove dôchodcov

OKNO DO MINULOSTI I.

Bohatá história našej obce nebola doteraz spracovaná vo forme rozsiahlej knižnej monografie. Práve preto v budúcnosti na stránkach Matúškovských novín chceme v pokračovaní priblížiť chronologicky našim milým čitateľom minulosť našej obce pomocou súhrnných krátkych dobových prameňov. Okrem doteraz nepublikovaných archívnych prameňov sa budeme opierať na dobové publikované krátke pramene, ktoré sú pre širokú verejnosť menej známe.

Sériu zverejňovania dobových prameňov začíname jedným zatiaľ nepublikovaným archívny dokumentom, ktorý vznikol v roku 1878 z pera miestneho učiteľa-kantora miestnej katolíckej ľudovej školy Ferenc Renda (1820 -1892). Dokument vznikol na základe nariadenia školského inšpektora sereďského dekanátu Andrása Kubriczkého (1818-1887), miestneho katolíckeho farára zo dňa 1. júla 1878. V zmysle nariadenia učiteľa ľudových škôl v Galante, Kajali, Topolnici a v Matúškove boli povinní spracovať krátke dejiny obcí v ktorých vyučovali na základe „historických a zemepisných“ aspektov. Pri plnení uvedenej úlohy mali učitelia využívať aj vedomosti miestnych farárov a rady miestnych starých ľudí. Uvedený dokument, ktorý je písaný v maďarčine, okrem niektorých drobných historických nepresností z miestneho hľadiska má významnú historickú ako aj dokumentárnu hodnotu. Preklad pôvodného dokumentu:

„Takšoň je maďarská dedina Vonkajšieho okresu Bratislavskej stolice. Meno bezpochybné dostala po III. vodcovi Maďarov Takšoňovi, komu aj patrila, a ktorý podľa niektorých historikov je tu aj pochovaný, čo je odôvodnené z toho, že jedna časť chotára obce je známa u miestnych i v súčasnosti pod menom Pogány temető (Pohanský cintorín, Pohanské pohrebisko). Takže je isté, že v minulosti sa tam mali pochovávať pohania, ináč by toto pomenovanie nemohla dostať. Obec Takšoň musela existovať od pradávnych čias; podľa tradícií by malo stáť niekoľko domov pod menom „Taksoň“ tam, kde teraz existuje majer „Pallóc pusta“, neďaleko od hore spomínaného „Pogány temető“. Ale to, aký veľký rozdiel je medzi dnešným a starým Takšoňom, a cez aké zmeny prešla, je bezpochybné...

V 12. storočí ju vlastnili prešporskí mešťania, privilegovaný kostol jej fary bol na šírom okolí známym pútnickým miestom. Keďže jej chotár bol v minulosti veľmi rozsiahly, na jej dolnom konci, ako mnohí to tvrdia vznikli obce Dolné a Horné Saliby. Nepriazeň doby zapríčinila, že v roku 1634 Takšoň ako fília bola pričlenená ku Galante a väčšina jej 200 obyvateľov boli protestanti. Vďaka náboženskej zanietenosti grófa Františka Esterházyho v roku 1774 Takšoň sa stala farnosťou, a v tomto roku dal postaviť novú faru, a okolo roku 1790 nový kostol. Počet obyvateľov v tomto období tvorilo 527 ľudí katolíckeho a 54 evanj. augburského vyznania. Na základe súpisu z roku 1869 tento počet sa zvýšil na 1098 katolíkov, 101 evanjelikov a 15 židov.

Poloha obce je prekrásna, má krížový tvar, ktorej severná ulica od Galanty je najdlhšia a najširšia, ostatné tri sú menšieho rázu. Domy,

ktoré majú väčšinou škridlovú strechu sú usporiadané v peknom poradí. Úhladná budova katolíckeho kostola stojí približne v strede obce na kopci a je ozdobou bez tak krásnej obce. Oproti je budova fary a v roku 1858 novopostavená budova školy leží taktiež na zvýšenom mieste. Má dosť priestannú školu, ale na prijatie 150-180 školopovinných učencov nie je schopná, a jeden učiteľ o to menej je schopný ich podľa požiadaviek zákona náležite vyučovať. Preto veľadostojný pán dekan Andrej Kubriczky svojou urgenciou a finančným prispievaním presvedčil obyvateľov obce, aby na postavenie ďalšej učebne kúpili v intraviláne jeden dom, kde v neďalekej budúcnosti na prospech obce sa otvorí druhá trieda.

V tesnej blízkosti obce sa nachádza malý les, ktorý neposkytuje potrebné množstvo palivového dreva, ale výdatne dáva drevo pre potreby ručných hos-

podárskych náradí. Cez obec tečie takzvaný Šárd, ktorý cez leto, hlavne počas sucha sem-tam i vysychá, ale hladina vody v jarných mesiacoch o to viac stúpa po roztápaní snehu, už vo viacerých prípadoch opustil svoje koryto a zaplavil časť dediny s čím spôsobil značné škody.

Rozloha chotára: 2689 jutár a 904 siah ornej pôdy, 201 jutár a 1511 siah lúky, 44 jutár a 997 siah pastviny, 59 jutár a 1238 siah lesa, 15 jutár a 900 siah trstia pri Šárde a 125 jutár a 1188 siah neúrodnej plochy, celková rozloha chotára činí 3137 jutár a 538 siah, počítané so 1600 siahami. Pôda chotára je piesočnatá hlina, ktorá dáva dobrú úrodu kukurice a jačmeňa, ale i ostatných druhov obilia. Miestni obyvatelia sú pobožní a sú zaniatení pri navštevovaní kostola. Mimo dvoch-troch remeselníkov sú poľnohospodári. S Božou milosťou žijú z výsledkov svojich prác čestne a svojim skromným životným spôsobom napredujú v pozemskom blahobyte.

V Takšoni, 26. septembra 1878., Ferenc Renda, ľudový učiteľ

Autor tohto dokumentu, krátkych dejín obce Ferenc Renda sa narodil v roku 1819, a svoje štúdium ukončil v Győri. Do našej obce sa dostal v roku 1843, keď bol zvolený za miestneho notára a učiteľa-kantora miestnej ľudovej školy. To znamenalo, že okrem vedenia úradnej agendy obecnej samosprávy mal na starosti výučbu školopovinných detí a bol i organistom v katolíckom kostole. Vo februári 1848 uzavrel manželstvo miestnou obyvateľkou Annou Gödölleovou, s ktorou žil vo zväzku manželstva 44 rokov. Manželia krátko po sebe zomreli v roku 1892 a sú pochovaní na miestnom cintoríne.

PhDr. László Bukovszky

Po veľkých zmenách naštartoval školský rok v základnej škole s vyučovacím jazykom maďarským celkom nový pedagogický zbor.

V priestoroch školy sa pracuje plnou silou. Nie malá úcta patrí za to vedeniu obce a miestnemu zastupiteľstvu, veď iba vďaka ich úsiliu môže ostať nažive vyučovanie v maďarskom jazyku, ktoré sa znovu začalo pred 60 rokmi.

NAŠA ŠKOLA...

Škola sa snaží využiť všetky výhody malých škôl. Veru nie je jedno, či sa učiteľ musí venovať 20-25, alebo aj viac deťom, alebo má v triede 4-5 žiakov. Pri menšom počte detí v triede máme možnosť venovať sa jednotlivcom dlhší čas, máme šancu lepšie ich spoznať, efektívnejšie im pomáhať pri prekonávaní prekážok.

V novom školskom roku sme zaviedli na našej škole celodenné vyučovanie. Vďaka tomu rodičia majú menej povinností. Žiaci nie sú nútení učiť sa (často až neskoro) večer, písať domáce úlohy doma. Do školy chodia cez týždeň bez tašky, svoje veci si odnesú domov až v piatok. Od druhého ročníka sa vyučuje anglický jazyk, máme folklórny a matematický krúžok.

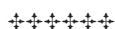
V rodinnej atmosfére sa pripravujeme na naplánované programy, akcie: Deň dôchodcov, Noc duchov, Európsky týždeň boja proti drogám, vianočný program a trhy, víťanie jari, Deň matiek, Deň otcov, Deň detí, Deň Zeme, návšteva knižnice a vytvorenie čitateľského kútika v škole, skrášlenie okolia školy a tried, škola v prírode a mnoho ďalších.

V blízkej budúcnosti plánujeme pustiť webovú stránku školy, tiež máme vytvorený svoj profil na spoločenskom portáli Facebook, kde nájdete momentky zo života našej školy.

Mgr. Monika Sárkányová

Prvý školský deň na námestí Sv. Trojice

Prvý spoločný rodičovský ples v roku 2011

Šiesty Halloween v základnej škole Janka Matúšku

V škôlke malí i veľkí vyrezávali tekvice

Každodenné starosti i radosti nás dokážu pohltiť do takej miery, že si ani neuvedomujeme rýchlosť plynutia času.

Pripomeňme si, čo ste s nami zažili v prvom polroku: „Začali sme otvorením školskej brány a privítaním prváčikov. Už šiesty rok sme pre Vás pripravili vašu obľúbenú akciu – „Tekvičkovú slávnosť“ a „Noc strávenú v škole“. Ani sme sa nenazdali a už sme plávali v bazéne, na plaveckom výcviku, tak ako každý školský rok.

PRIHOVÁRA SA VÁM ZŠ JANKA MATÚŠKU V MATÚŠKOVE...

Zrazu sme zistili, že sú tu opäť Vianoce.

Naša škola tiež každým rokom dostáva od Vás množstvo pekných darčiekov, či už v podobe vášho zapojenia sa do jednotlivých súťaží, olympiád, vašej žiackej tvorivej činnosti, vašich pekných umiestnení v školskom, obvodnom, okresnom i krajskom kole, alebo vo vašej každodennej činnosti, čím šírite dobré meno našej školy.

Prvý polrok sa končí. Naši prváčikovia už vedia takmer čítať, dokážu si spočítať peniažky a napísať kratučké vety. Ostatní sa s novou energiou púšťajú do boja s druhým polrokom.

Zabudnime na to, čo sa nám nevydarilo a do

druhého polroka si zoberme len to pozitívne, optimistické a naplno to využime v prospech seba a školy.

Milí terajší, ale aj budúci žiaci, vy ste pre nás to najdôležitejšie, preto urobíme všetko, aby ste dostali kvalitné vzdelanie, aby ste boli šťastní, s radosťou otvárali na začiatku vyučovania dvere do tried, aby ste boli hrdí na to, že ste žiakmi Základnej školy – Janka Matúšku v Matúškove. Využite možnosti v oblasti nami ponúkanej záujmovej činnosti, zaujímavých akcií, ktoré máme ešte pre Vás pripravené, na zdokonaľovanie svojich skrytých talentov, túžob, či snov v inej oblasti. Dvere sú Vám otvorené...

Povedané slovami literáta: Dobrý učiteľ – je darom pre svoju krajinu – nemusí byť slávny a bohatý. Tieto slová Vám venuje človek, ktorý tiež nesie zodpovednosť za vaše zdravie, vzdelanie, výchovu, za zabezpečenie ochrany proti fyzickému, psychickému, či inému násiliu, za vhodné pracovné prostredie, vlastne za všetko, čo nejakým spôsobom súvisí s vašim životom, životom obce a životom školy – Vaša riaditeľka:

PaeDr. Dagmar Darázsová

REŠTAURÁTOR

Už tradične v našich Matúškovských novinách predstavujeme občanov, ktorí majú výnimočné zamestnanie. Pred pár rokmi sa k nám z Bratislavy presťahovala rodina Záhumenských. Hlava rodiny, Peter Záhumenský je umelec. Jeho umenie je reštaurovanie.

Ako sa stane z maliara reštaurátor?

V šesdesiatych rokoch som v Ústredí Umeleckých Remesiel (UÚR) absolvoval školu v odbore umelecký maliar. Neskôr som ukončil študijný odbor „scénická tvorba a umelecko-remeselné práce“ a pod dikciou ministerstva kultúry som bol menovaný „Majstrom Umeleckého remesla“. Po vyštudovaní som viedol útvar Monumentálnej tvorby, do ktorej boli začlenené tvorivé dielne: Umelecké maliarstvo, Umelecké pozlacovačstvo, tkanie a reštaurovanie tapisérie, Umelecké kamenosochárstvo, Štukatérstvo, Kovolejctvo, takže monumentálnej tvorbe a reštaurovaniu sa venujem prakticky od mladosti.

Reštaurátor môže reštaurovať všetko?

Po revolúcii som požiadal o pridelenie živnosti v profesii „Ošetrovanie starožitností, zbierkových predmetov a výtvarných diel“. Realizujem sa najmä v oblasti sakrálnej nástennej maľby, reštaurovaní plastík, oltárov, ale aj zbierkových predmetov.

Na ktorú svoju prácu ste hrdý?

Takých prác bolo veľa, ale spomeniem aspoň reštaurovanie porcelánu – jedálenských servisov Grófa Andrásyho zo zbierok Múzea Betliar. Išlo doslova o skladanie „puzzle“ a veľa veľa chýbajúcich častí bolo potrebné domodelovať a doretušovať. Alebo v deväťdesiatych rokoch sme získali zákazku, zreštaurovať interiér Štátneho Divadla Košice, ktorý bol v prestavbe po požiari. Štuková výzdoba bola vo veľkej miere poškodená tak, že celé plochy ornamentiky a plastík chýbali, zlátene bolo zničené, stropné maľby alegorických výjavov boli obhorené. Termín ukončenia bol stano-

vený do dvoch rokov a my ako tím štyroch odborníkov sme vynaložili všetko úsilie a schopnosti, aby sme dielo odovzdali v čas.

Pri reštaurovaní čo musíte mať pred očami?

V prvom rade najmä treba dodržiavať zákon, ktorý hovorí o ochrane pamiatok. V opačnom prípade, ak by išlo o poškodenie pamiatky z titulu neodborných zásahov, tak dnes už ide o trestný čin. Dôležitá je najmä príprava na konkrétnu prácu. Vyhodenie prieskumu, fotodokumentácie, návrhu na reštaurovanie, v ktorom navrhнем technologický postup a použitie materiálov, ako aj chemicko technologický prieskum vyhodnotený v laboratóriách. Po schválení uvedeného návrhu príslušným pamiatkovým úradom pristupujem k vlastnému reštaurovaniu.

Čo cítite pri práci?

V prvom rade úctu k starým majstrom, k ich práci, k histórii a samozrejme radosť, že aj ja zanechám dielo pre ďalšie generácie.

Môžete nám vymenovať čo a kde ste reštaurovali?

Už spomínané Štátne Divadlo Košice, reštaurovanie a rekonštrukcia renesančných malieb na hrade Rabenstein v Bavorsku, realizácia kamennej mozaiky na Dunajskej ulici v Bratislave podľa návrhu akademické-

ho maliara J. Gajdoša, maľby v prijímacích salónoch Úradu Vlády SR a veľa iných prác. Okrem týchto prác uvediem ešte zopár: Rímsko-katolícky kostol Veľká Franková, Rímsko-katolícky kostol Tesárske Mlyňany, Rímsko-katolícky kostol Veľké Zálužie, Rímsko-katolícky kostol Klasov, Evanjelický kostol v Kežmarku a veľa iných prác. Teraz pred Vianocami sme ukončili rekonštrukciu ornamentálnej výmalby v Tekovských Lužanoch.

Ako sa cítite v Matúškove?

Na moje rodné mesto nedám dopustiť, ale túžili sme po vidieku, po lepšom vzduchu, klude a tichu. Ako roky ubiehajú som naozaj spokojnejší a spokojnejší. Čo sa týka spolunažívania mám veľmi milých susedov, oveľa mladších, ale o to srdečnejších, takže pri nich mladnem aspoň na duši. Naša obec sa neustále rozrástá do krásy a ja obdivujem najmä to čo sa podarilo pod vedením našej pani starostky vybudovať pre nás občanov.

Máte náročnú prácu, ako relaxujete?

Milujem prírodu a od mladosti sa spolu s priateľmi venujem trampingu. Túlame sa po horách, splavujeme rieky a táboríme v prírode v lete, či v zime. Mám rád piesne spievané pri ohni, gitaru, veselých a láskavých ľudí.

Ernest Panyik

Naša pekná obec

Máme jeden rok za sebou...

Pani starostka, zhrňte bilanciu minulého roka. V akej miere zasiahla kríza hospodársku a finančnú situáciu obce?

Z hľadiska obce rok 2011 bol ťažký. Hospodárska a finančná kríza zasiahla aj našu obec. Denne počujeme, že nie iba súkromné osoby, ale aj jednotlivé samosprávy sú unášané smerom k úpadku.

V akej situácii sa nachádza Matúškovo?

Chvála Bohu, naša obec nemá nevyplatené faktúry. Nie sme dlžní nikomu, ani za odvoz odpadu, ani za dodávku elektriny, resp. plynu.

Má obec pôžičku?

Má. Bez toho by sme nevedeli postaviť, resp. stavať nové nájomné byty. Požadovaná investícia je možná iba s úverom. Obecné nájomné byty staviame v spolupráci so Štátnym fondom rozvoja bývania a ministerstvom výstavby. Rekonštrukciu verejného osvetlenia splácame tiež z pôžičky. Samozrejme zastupiteľstvo prísne zvažilo finančné pozadie rekonštrukcie, resp. výstavby bytov. Pri spomínaných rozhodovaniach je potrebné prihliadať na dlhodobý plán hospodárskeho a sociálneho rozvoja obce. Vďaka novým namontovaným svietidlám a modernej regulácii časového intervalu osvetlenia v porovnaní s predchádzajúcimi rokmi verejné osvetlenie v našej obci je prevádzkované oveľa hospodárnejšie. Chcela by som poznamenať, že rekonštrukcia svietidiel na Hlavnej ulici bola nevyhnutná z dôvodu zastaralých vedení.

Prečo sa stáva, že keď je silný vietor, svietidlá zhasnú?

Áno, tento problém niekedy nastane. Vo verejnom osvetlení obce nie je chyba, technickú chybu spôsobuje technický stav vedení, ktoré sú v správe dodávateľa elektrickej energie. V prípade silného vetra vedenia narážajú do seba a vtedy je výpadok prúdu. Avšak v takom prípade okamžite začneme eliminovať chybu. O definitívnom riešení priebežne rokujeme s energetickou spoločnosťou.

Aký je tohtoročný rozpočet obce?

Obmedzujúce opatrenia sme začali uplatňovať už vlni. Situácia

v celom štáte nebola ružová, ani v našej obci. Peniaze, ktoré sme dostali na vybavovanie povinných úloh, nepokrývali ani polovičku výdavkov. Zo štátnej pokladnice sme dostali oveľa menší podiel podielových daní, ako to bolo plánované, čiže sme boli nútení urobiť také opatrenia, ktoré vo viacerých prípadoch sa nepáčia našim obyvateľom. Ani mne, ale žiaľ, je potrebné zvýšenie miestneho poplatku.

Ešte sa vrátim späť k rozpočtu: v prípade dane z nehnuteľnosti sme vykonali iba veľmi malé zvýšenie. Daň z držania psa je drahšia o euro, a odvoz odpadu za každú osobu o 4 eurá na rok. Vieme, že „odpad“ je svetovým problémom. Produkuje veľa smeti. Za odvoz a spracovanie odpadu platíme tvrdé peniaze. V prípade, že naši občania sledujú rozpočet našej obce, vedia, že odvoz komunálneho odpadu je jedným z najväčších položiek. K tejto otázke sa treba postaviť oveľa zodpovednejšie. Napriek tomu, že samospráva umožňuje našim občanom separovaný zber odpadu, ešte stále sme sa nenaučili „robiť smeti“. Nehovoriac o čiernych skládkach odpadu. Málo ľudí vie, že tieto čierne skládky musí odstrániť obec na vlastné náklady. Sú to nemalé peniaze, pocíti to aj peňaženka

Problém odpadu je problém celého sveta

občanov. Zákony, právne predpisy, vzťahujúce sa na túto oblasť zaťažujú občana a samosprávu. Ako aj v iných oblastiach života, aj tu bude platiť, aby riešenie sme nečakali iba od iných. „Lepšie“, „čistejšie“ životné prostredie nemôže byť súkromnou záležitosťou.

Takže na rozvoj nezostáva veľmi veľa. Nejaký projekt?

S kolegami sme už „rutinní“ podávateľia projektov. V roku 2011 obec podala viac projektov. Medzi inými aj na reštaurovanie kaplnky Sv. Jána Nepomuckého. Odmietli. V záujme bezpečnosti by sme chceli zriadiť bezpečnostný kamerový systém, s kamerami umiestnenými na určitých bodoch obce. Asi nemusím hovoriť, že aj tento projekt odmietli - už viackrát v predchádzajúcich rokoch. Už viac rokov sa uchádzame o domáce kompostárne do každej domácnosti, takisto ako aj o dotáciu na pripojenie domácností na kanalizáciu. Mohla by som ďalej vymenúvať, ale nebudem sa sťažovať. V podobnej situácii sa nachádzajú aj iné samosprávy. Sledujeme rôzne výzvy na podávanie projektov, využívame takmer všetky možnosti. Avšak to by som chcela vyhlásiť, že ani jeden projekt nám neodmietli s tým, že ho máme zle vypracovaný.

Nezávisle od toho, že celý svet sa topí v kríze, ľudia naďalej majú vysoké požiadavky na vedenie obce.

Áno. Nároky sú, aj kritici sú. Ale to je v poriadku. No to ľutujem, že matúškovčania nenavštevujú verejné zasadnutia samosprávy, mnoho občanov ani nevie, čo sa deje okolo nich. Možno, že veľa z nich ani nechce o tom vedieť. Na verejných zasadnutiach by mohli uviesť svoje starosti, problémy, veď sme tu pre to, aby sme pomáhali. Na posledných 4-5 zasadnutiach nebol prítomný ani jeden z našich obyvateľov. Práve preto je pre mňa nepochopiteľné, keď za mojím chrbtom rozprávajú o tom, čo by mala robiť samospráva. Všetci vedia, že mňa na obecnom úrade môže navštíviť ktokoľvek, kedykoľvek. Vypočujem ich. Nie je isté, že viem pomôcť, ale v každom prípade sa o to pokúsim. Väčšina ľudí nemá jasno ohľadom právnych predpisov, zákonov. Čo ani nemôžeme od nich očakávať. Na zákony štátu v mnohých prípadoch je charakteristické, že v prípade ich aplikácie na konkrétnu osobu sú nerozumiteľné. Veľa ľudí žije v presvedčení, že samospráva má neobmedzené možnosti. Tu máme napríklad prípad kultúrneho domu.

Čo je s kultúrnym domom?

So stavom kultúrneho domu sa zaoberajú všetci matúškovčania. Aj vedenie obce. Žiaľ nie sme v takej finančnej situácii, aby sme túto rekonštrukciu zrealizovali z vlastných zdrojov. Vyžaduje to obrovskú investíciu. V kultúrnom dome sú zastarané rozvody, okná a dvere sú zhnité, strešná izolácia je už zničená. Ak prší, na viacerých miestach zateká. Nehovoriac o kúrení. Čiže bola by to niekoľko miliónová investícia... ak by bolo z čoho. V minulých rokoch naša obec ani nemala možnosť na podanie podobného

projektu.

Vysporiadanie pozemkov, v minulom roku obec kúpila pozemky. Prečo?

Nekúpili sme, ale sme vymenili. Preto, lebo obec nemá stavebné pozemky, iba pôdy. Je dôležité, aby sme podporovali tých, ktorí chcú stavať, aby počet našich obyvateľov sa zvyšoval. V našich dlhodobých plánoch je zahrnutá pomoc pre starých, osamelých obyvateľov poskytnutím nejakej možnosti bývania. Je všeobecne známe, že zo strany starých ľudí udržiavanie veľkých, viacizbových bytov vyžaduje čoraz väčšiu obeť. Režijné náklady na kúrenie, elektrinu a vodu zoberú 3/4 z dôchodku.

Podpora spoločenských a kultúrnych organizácií sa zместila do rozpočtu?

Áno, na to sme kládli veľký dôraz. Čo existuje a funguje, o to sa treba starať. Úloha športového klubu, klubu dôchodcov, organizácie invalidných dôchodcov, Matice slovenskej a Csemadoku je dôležitá. V kultúrnom živote Matúškova je vidieť a cítiť súčinnosť.

V minulom roku boli v našej obci naozaj skvelé kultúrne podujatia. Aký je na to Váš názor?

Na to som veľmi pyšná. Máme veľmi dobre fungujúcu kultúrnu komisiu, a je niekoľko nadšených a neúnavných ľudí, ktorí ku každému organizovaniu a činnosti pridávajú svoju tvrdú prácu. Zadarmo, počas svojho voľného času prídu pomôcť. Chcela by som spomenúť vlaňajší deň detí, ktorý mal veľmi veľký úspech, i vianočné trhy. Báli sme sa, že ľudia neprídu, ale naša obava sa nepotvrdila. Z tohto pekného vianočného nápadu by sme chceli založiť tradíciu.

V roku 2011 sme sa stretli s našimi partnerskými obcami.

Vlani nás navštívili z oboch partnerských obcí, z Vaskútu, aj z Taksonyu pri Budapešti. My sme boli v obci Vaskút, kde sme strávili nezabudnuteľné dva dni. Tí matúškovčania, ktorí tam boli s nami, boli svedkami lásky a priateľstva, čím nás obklopili obyvatelia Vaskútu. So Samosprávou obce Vaskút sme podpísali v júli zmluvu o partnerstve, ktorá okrem priateľského vzťahu poskytuje možnosť na výmenu odborných skúseností, vytvorenie pracovných kontaktov, prípadne na podávanie spoločných projektov.

Čo prinesie rok 2012?

V prvom rade parlamentné voľby, ktorých výsledok vo veľkej miere bude ovplyvňovať budúcnosť obcí na Slovensku, čiže aj budúcnosť našej obce. Ako starostka obce prajem našim občanom dobrú silu, zdravie a pokoj. Aj naďalej žime v porozumení, uctíme si jeden druhého. Matúškovo považujem vo všetkých oblastiach za najlepšiu obec. Žijú tu statoční, usilovní ľudia, ktorým nie je ľahostajná budúcnosť našej obce.

-szb-

Letný tábor je obľúbené podujatie

VASKÚT – podpísanie partnerskej dohody

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV

EVANJELICKÁ CIRKEV AUGSBURSKÉHO VYZNANIA

Napriek tomu, že človek je spoločenská bytosť, túži po spoločenstve, často je osamotený.

Človek sa môže cítiť osamotený aj keď je v mase ľudí aj v spoločenstve. Spoločenstvo je ako poklad – pozitívne buduje a negatívne ničí.

Spoločenstvo je pre mladých veľmi dôležité. S mládežou pracujem už niekoľko rokov a skúsenosti ma utvrdzujú v skutočnosti, že pod vplyvom zlých kamarátov sa mladý člo-

Na začiatku roku človek nevie, čo prinesie celý rok. Na začiatku roku si človek robí plány.

Ak sme si istí, že nás Pán Boh bude viesť i tohto roku a ak urobíme všetko, aby sme zo slov Písma svätého začuli jeho vodcovský hlas, môžeme pokojne kráčať i do neznámej budúcnosti.

Ak chceme v novom roku kráčať s pokojom a radosťou v srdci, musíme mať pred očami pevný cieľ. Ten hlavný cieľ života sa od drobných každodenných

Nájdenný poklad

vek často dostáva do problémov, ktoré mu spôsobujú nemalé ťažkosti a on si pri takomto „priateľstve“ ani neuvedomuje, ako sa degradujú a pošliapávajú jeho hodnoty a dôstojnosť.

Naopak dobrí priatelia mu pomáhajú rásť, záleží im na ňom. Kde možno nájsť takýchto priateľov, spoločenstvo? Aj v cirkvi, pretože ona sa vždy usilovala poskytnúť ľuďom spoločenstvo, poukázať na hodnoty a cieľ. Z tohto dôvodu je v mojom kňazskom živote dôležité vytváranie spoločenstiev a pastoračia mládeže.

Dospievajúci hľadá sám seba, svoje miesto vo svete, zamestnávajú ho rôzne otázky, hľadá odpovede na životne dôležité otázky; a práve tu zohráva spoločenstvo veľmi dôležitú úlohu. Práve preto je veľmi dôležité, aby sa im ešte na začiatku obdobia dospievania ponúkla možnosť patriť do spoločenstva.

Veľa mladých ľudí je zanedbaných, vo veľkom ich ovplyvňuje negatívne prostredie v ktorom žijú: drogy, alkohol, neviazaný sexuálny život... Táto skutočnosť ma viedla k rozhodnutiu, aby som aj tunajšej mládeži poskytol spoločenstvo. Potrebu spoločenstva som aj sám zakúsil – poskytol mi ju skauting. Preto som v mieste cirkevného spoločenstva založil skupinu maďarského skautingu, ktorý poskytuje mladým veľa dobrodružstva na pravidelných stretnutiach, táboroch, táborákoch.

Každoročne spoločne pripravujeme adventné vence, roznášaním betlehemskeho svetla prinášame rodinám, a osamoteným ľuďom radosť a lásku. Po jasličkovej hre spoločne oslavujeme Vianoce – sviatky narodenia nášho Spasiteľa Ježiša Krista.

Okrem skautingu sa venujem animátorskej škole, kde pracujem s mladými, ktorí sa pripravujú na prácu s malými kresťanskými spoločenstvami. V tomto vidím hlavný cieľ svojho poslania, a túžim po tom, aby čím viac mladých ľudí našlo tento poklad – pozitívne spoločenstvo.

Využívam túto príležitosť, aby som Vám všetkým zaprial požehnaný nový rok.

Mgr. Imrich Halász, dekan-farár

V novom roku pod Božím vedením

cieľov líši nielen tým, že tie drobné sú krátkodobé a ten hlavný cieľ sa vzťahuje na celý život a presahuje aj hranice smrti, ale líši sa aj tým, že krátkodobé ciele si určujeme sami, ale ten hlavný cieľ, ak má pre nás znamenať niečo kladného, si sami určiť nemôžeme.

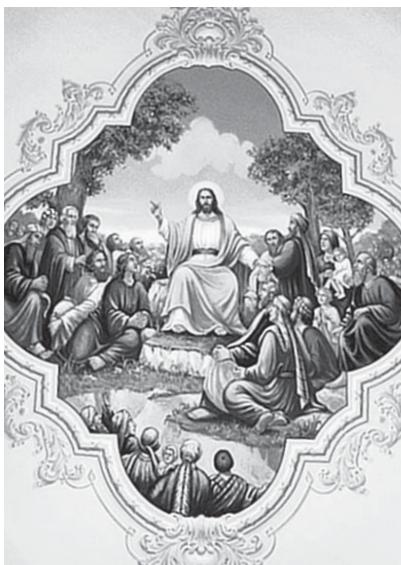
Toto musíme mať na mysli aj o hlavnom ciele svojho vlastného života. Ani tento cieľ neurčujeme sami, ale nám ho pripravuje Pán Boh, a od nás sa žiada len, aby sme si ho osvojili. Cieľ, aký on kladie nášmu životu, by sme vo svojej obmedzenosti nedokázali ani vymyslieť.

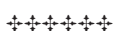
Pán Boh pozná našu budúcnosť a chce byť naším vodcom. To všetko je také pekné. A predsa by to niekoho mohlo zviešť k nesprávnym záverom v tom zmysle, že sa môžeme oddať nečinnosti a bezmyšlienkovitosti, lebo veď všetko za nás premyslí a vykoná Pán Boh. Áno, on síce všetko premyslel a všetko by mohol vykonať, ale s cieľom, ktorý pre nás určil, súvisí, že nechce, aby sme boli nečinní, ale práve prácou a myslením nás vedie vpred. Vyžaduje od nás disciplínu, aká sa patrí na uvedomelé Božie deti.

To je napomenutie veľmi aktuálne aj pre nás. Aké rozličné pohnútky, motívy, túžby, vášne nachádzajú sa aj v našom vlastnom vnútri! Keby človek bez akýchkoľvek zábran uskutočňoval všetky nápady, ktoré sa mu zrodia v hlave, bola by to všeobecná katastrofa.

Kto nemá alebo neuznáva takú normu, akou je Boží zákon, ťahá ho to všetkými možnými smermi, raz na jednu, raz na druhú stranu. Taký človek poskytuje obraz rozorvanej bytosti. Nešťastie, nespokojnosť, nevyrovnanosť mnohých dnešných ľudí pochádza práve z toho, že nepripustia vo svojom živote k slovu Boží zákon, ktorý by ich usmerňoval, ktorý by ich korigoval. Ak nechceme byť aj my také rozorvané bytosti, treba sa nám tohto roku čím častejšie oboznamovať s Božím zákonom a tieto normy uplatňovať potom vo svojom každodennom živote.

Mgr. Jaroslav Mlynár, evanjelický farár

POHĽAD DO MINULOSTI

HLAVNÁ ULICA V ROKU 1956

OPUSTILI NÁS:

Ján Bobko /1942/
 Mária Ďurkovičová r. Hrotková /1937/
 Vojtech Hofbauer /1984/
 Irena Mokosová r. Hrotková /1936/
 Irena Bukovská r. Žigová /1939/
 Ľudovít Mikus /1924/
 Oskár Soós /1950/
 Júlia Putzová r. Cetliová /1934/
 Jozef Mikus /1927/
 MVDr. Ján Ďurovka /1927/
 Zuzana Garajová r. Sokolová /1921/
 Dezider Pukkai /1929/
 Michal Bosák /1922/
 Ing. Anton Panyik /1947/
 Anna Panyiková r. Kudáčeková /1937/

NARODENÍ:

Michal Novota
 Bertalan Papp
 Maximilián Zalcer
 Ladislav Rapand

VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ

Príchodom digitálnych fotoaparátov niet asi rodiny, kde by nefotografovali touto technikou. Netreba mať odborné znalosti, a netreba sa báť tak, ako pred rokmi, že na film s počtom záberov 32-36 sa dá nafotografovať len určitý počet záberov. Vtedy si každý rozmyslel, či použije a znehodnotí film a dá vyhotoviť fotografiu z každého podareného a nepodareného záberu. Dnes už ľudia fotografujú hocičo a hoci kde. V mnohých prípadoch kvalita ide na úkor kvantity, dôležité je to, aby sme všetko zvečnili. Tu som ešte nehovoril o zabudovaných fotoaparátoch mobilných telefónov, ktorými sa dajú robiť celkom slušné zábery.

Sú medzi nami mnohí, ktorí nie sú spokojní s obvyklým „usmej sa a povedz číííz“ fotografovaním. Oni vidia mnohé veci z iného uhla a zvečňujú svojimi aparátmi. Uvidia, a je pre nich zaujímavé aj to, nad čím pohľad obyčajného človeka sa nezastaví. To je už vyššia úroveň fotografovania.

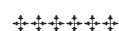
V našej obci žije viac takých osôb, ktorých amatérske fotografie sú zaujímavé, ale doteraz nemali možnosť svoje diela vystavovať. Preto prišla myšlienka usporiadať výstavu z ich najlepších fotografií.

Prvýkrát mohli návštevníci vidieť fotografie Slávky Goleňovej a Tibora Mészárosa v informačnom pavilóne pri autobusovej zastávke. Že je dopyt po takej výstave potvrdzuje aj skutočnosť, že od zahájenia 27. novembra 2011 ju videlo vyše 208 návštevníkov.

Vo februári dáme príležitosť dvom stredoškolským študentom, Tamare Tartottovej z Matúškova a Petrovi Kuklišovi z Čiernej Vody. Fotografovaním sa zaoberajú v rámci vyučovania v škole. Tým, že im dávame túto príležitosť, chceme dosiahnuť to, aby sa viac mladých ľudí začalo zaujímať o vyhotovenie kvalitných fotografií. Dúfame, že sa nám to podarí.

Vás, vážení obyvatelia, ale aj každého, kto má rád pekné fotografie s láskou očakávame v našej výstavnej sieni v informačnom pavilóne každý utorok, štvrtok a v sobotu od 16.00 hod do 19.00 hod.

Ernest Panyik

OZNAM!

Obecný úrad v Matúškove opätovne oznamuje obyvateľom, že svoje e-mailové adresy môžu nahlásiť na obecmatuskovo@stonline.sk. Informácie vo verejnom záujme úrad bude posilať elektronickou formou. Poskytovaním tejto služby obecná samospráva prispieva ku skvalitneniu komunikácie medzi úradom a občanmi.

Vydáva: SAMOSPRÁVA OBCE MATÚŠKOVO. Publikovaný náklad: 800 kusov. Bezplatne do každej domácnosti. Časopis pripravili: Éva Szabó, Ernest Panyik. Preklady: Éva Szabó, Ernest Panyik. Foto: Ernest Panyik, Ing. arch. Ildikó Szócsová, Mgr. Tibor Mészáros a archív redakcie. Úprava, grafika: Eva Máthé. Realizácia tlače: micropix s.r.o.

Obecný futbalový klub Matúškovo – 4. miesto po jesennej časti súťaže

Zimná príprava mužstva dospelých sa začala 6. januára hráčskou schôdzou na miestnom ihrisku. Vedenie klubu a hráči stoja pred úlohou udržať postavenie v tabuľke po jesennej časti súťaže, skvalitniť ofenzívu a hrou pritiahnúť fanúšikov na štadión.

Súťažný ročník 2011/2012 sa stal osobitným tým, že do súťaže nastúpilo 14 mužstiev, čím sa predpokladala vyššia kvalita a vyrovnanosť zápasov, čo sa v priebehu súťaže potvrdilo.

Mužstvo dospelých odohralo v jesennej časti 13 zápasov s bilanciou 7 víťazstiev, 2 remízy a 4 prehry so skóre 15:14, patrí im v tabuľke 4. miesto s 23 bodmi. Mužstvo na domácej pôde stratilo 8 bodov za prehry so Sereďou (0:1), Hornými Salibami (0:1) a remízu s Dolnými Salibami (1:1). Z ihrísk súperov mužstvo priviezlo 10 bodov za víťazstvá v Mostovej, Veľkej Mači a Pustých Sadoch (všetky 0:1) a za remízu v Čiernom Brode (1:1).

Mužstvo odohralo niekoľko kvalitných zápasov, ktoré mohli potešiť aj oko náročného diváka napr. Sereď, Veľké Úľany, Dolné Saliby, ale zároveň sklamarlo v zápasoch v Tomašikove, Šoporni a doma s Hornými Salibami.

Najväčšie problémy mužstva sa ukázali v ofenzíve, chýbali gólové šance a v neposlednej miere aj ich zakončenie. Obrana viac krát podržala zápasy, čo sa prejavilo na inkasovaných góloch. Keď v ofenzíve patrí parí mužstvu 12. miesto pri strelených 15-tich góloch, menej nastrieľali len Čierny Brod 14 a Pusté Sady 13. Presným opakom je umiestnenie pri 14 –tich inkasovaných góloch, lepšiu obranu majú len Šoporni a Mostovej, kde inkasovali 9 gólov.

Najlepšími strelcami sa stali Ladislav Jóšvai so 4 gólmi a Dávid Harsányi s 3 gólmi. Jóšvai si zabezpečil prvenstvo hatrickom proti Košútom a Harsányiho góly priniesli 7 bodov za víťazstvá v Pustých Sadoch a za remízu v Čiernom Brode.

Umiestnenie v čele tabuľky vypovedá o určitom náraste kvality po jesennej časti, ale zároveň vedenie mužstva stojí pred úlohou obmeny a doplnenia kádra novými hráčmi.

V priebehu a po jesennej časti v mužstve skončili: Barczy Patrik – hľadá si klub, Kríž Ivan, Harsányi Dávid – ukončenie hostovania, Molnár Kristián – ukončenie hostovania, Sklenár Peter – práca v zahraničí. K mužstvu sa pripojili: Fútó Tomáš – hostovanie Dolné Saliby, Vavro Michal – prestup Hrubý Šúr, staronovými tvármi sú Zoltán Hrotko – po zranení a Panyik Adam – po chorobe, Laššú Matúš – návrat z hostovania.

Pred jarňou časťou mužstvo čaká niekoľko prípravných zápasov,

ktoré by mali preveriť prípravu, ale aj silu mužstva (Vozokany, Váhovce, Veľké Úľany, Galanta „B“, Pusté Úľany, Veľký Grob, Kráľov Brod).

Po roku opäť môžeme hodnotiť výsledky dorasteneckého mužstva. Pod vedením trénera Štefana Markuša, vedúceho mužstva Františka Bukovského a maséra Csabu Panyika dorastenci nastúpili do súťaže po ročnej prestávke.

V súťaži odohrali 12 zápasov s bilanciou 4 výhry, 2 remízy a 6 prehíer, v tabuľke obsadili 10. miesto so 14 bodmi a pasívnym skóre 21:40.

Podarilo sa stabilizovať 12 hráčov, ktorí sú ochotní obetovať trochu osobného času na spoločné aktivity pri futbale. Mužstvo ukázalo svoju silu hlavne pri domácich víťazstvách s Tomašikovým (6:1) a Abrahámom (3:1), potešila domáca remíza s favorizovanou Šintavou (0:0) a víťazstvo v Dolných Salibách (0:1). K oporám mužstva patrí brankár Miroslav Karas, Mário Šido a Alex Szabó, veľmi dobré výkony podáva Viktor Kaczina a Viktor Szabó.

Perspektívou pre mužstvo sú aj najmladší hráči, ktorí pravidelne nastupovali na zápasy a napriek veku a menším skúsenostiam dokazujú, že dokážu zvládať aj ťažké stretnutia (Bukovský František, Iván Štefan, Szabó Levente).

Žiaci pod vedením trénera Dávida Kubovicsa a vedúceho mužstva Mikuláša Markuša odohrali v jesennej časti súťaže 11 zápasov s bilanciou 5 výhier a 6 prehíer, obsadili 7. miesto s 15-timi bodmi a s pasívnym skóre 22:34. Mužstvo odohralo niekoľko kvalitných zápasov ako s Mostovou, Čiernou Vodou a Hornými Salibami, na sily boli opäť Trstice, Čierny Brod a Dolné Saliby. Aj v jesennej časti sa objavili v kádri nové tváre, ktoré budú v ďalšom období prínosom.

Pred súťažným ročníkom skončilo v žiackom mužstve 8 chlapcov, z ktorých 4 už úspešne nastupujú za dorast. U žiakov sa káder mení každým rokom, je len výhodou keď sa ročník dokáže nahradiť. V súčasnom kádri máme len dvoch žiakov, ktorí končia po jarnej časti súťaži a verím že budú dobrými kandidátmi aj pre mužstvo dorastu.

V mene vedenia Obecného futbalového klubu Matúškovo chcem poďakovať Obci Matúškovo, ako aj ďalším sponzorom a poskytovateľom 2% dane, bez podpory ktorých by nebolo možné zabezpečiť činnosť futbalového klubu.

Ing. Ivan Molnár tajomník Obecného futbalového klubu Matúškovo